

Kvinderoller i skudlinjen

Den nordiske teatergruppe Subfrau Acts' veltilrettelagte spark til kvindelig passivitet

Af Jakob Steen Olsen

Håret er strøget tilbage. Med overskæg og smartass-attituder skrider discodrengene frem som mandlige modeller på en catwalk. Poserer med cool selvsikkerhed i de mørke habitjakker. Stiller sig an med et solidt greb om kvindepublikum og kronjuvelerne. Men trods demonstrative armbøjninger og maskuline testosteronparader, er denne herretur ikke helt, hvad den ligner: Der er nok vat i skuldrene, men også en sok i gylpen.

Den nordisk sammensatte kvindeteatergruppe Subfrau Acts har specialiseret sig i forestillinger, der udfordrer og gør op med kønsrollerne på teatret. Queer-læsningen af litteraturen har her også bredt sig til et opgør med vante forestillinger om det mandlige og det kvindelige på teatret – med udgangspunkt i den teori, at køn er en konstruktion, der

tideler os kulturbestemte roller, som lige så godt kunne se helt anderledes ud, og som det er på tide at gøre op med. På teatret og i den virkelighed, det er en del af.

Sekten D'Frau

Gruppen, der i weekenden besøgte Husets Teater på en nordisk turne, trækker på personligt materiale i den første af aftenens timelange akter, som den finske koreograf Arja Tiili har sat sammen. En løst sammenkædet, temmelig absurd rodebutik af indstuderede bevægelsessekvenser, monologer, sange og satiriske indslag. Satiren er til at tage og føle på: Undervejs i omskifteligheden møder vi bl.a. det pæne, omtrent ubrydelige søsterskab D'Frau – en multinational sekt, der hjernevasker sine mange disciple til normalitet. Følsomme opgør med fortidens dagbogsnoter kredser om et oprør mod behagesyge og kravet om at danse efter andres pibe – med en inderlig kærlighedssvingom med en kvinde i rødt som altings løsning og forløsning. En kende forudsigeligt i sin uforudsigelighed, altså.

De fire kvinder på scenen, med vekslende nordiske tun-

gemål, har heldigvis karismatisk udstråling, der haler den fragmenterede øvelse fra teaterhøjskolen i land – med en feministisk grundholdning bag det hele, som veksler mellem det gådefulde og det udbasunerede.

Mere helstøbt bliver det efter pausen, når den russiske (mandlige!) trinsker Sasha Pepelyaev kaster kvinderne ud i en morsom, men også noget langstrakt udstilling af en af de klassiske kvindetyper på teatret: den lidende, opofrende kvinde.

Materiale og udførelse er næppe revolutionerende. Til gengæld ulmer et andet oprør. Jeg kan dog ikke lade være med at føle, at en paneldiskussion om kvinderollerne på teatret i virkeligheden kunne have været mere potent end dette forsøg på at debattere fra scenen.

Subfrau Acts. *Stay With Me.*
Koreografi: Arja Tiili. »The Papier Maché«. Koreografi: Sasha Pepelyaev. Gæstespil på Husets Teater.